

עושים שכונה בחדרה

חגיגה דמוקרטית- בחירות לוועדי שכונות בעיר ביום ההולדת של חדרה- 27 בינואר 2020

לראשונה בהיסטוריה של העיר חדרה יערכו בחירות מסודרות וממוסדות לוועדי שכונות, עם תקנון מיוחד במרחבים הקהילתיים.

במסגרת הידוק הקשר בין עיריית חדרה לבין תושבי העיר, מובילה העירייה הליך להסדרת מעמדם של ועדי השכונות בעיר. בין היתר מגבשת העירייה תקנון אחיד לבחירות דמוקרטיות ותקניות בשכונות, המוצג בימים אלה במפגשי שיתוף ציבור שמוביל מינהל חברה וקהילה, במטרה שהוועדים שייבחרו יהיו ענייניים ויפעלו בשיתוף העירייה לקידום שכונתם ולטובת התושבים.

אחד החידושים שהכלילה העירייה בתקנון המתגבש הינו שריון מקום לנוער בגיל 17 עד 21. בהתאם לכך, בכל ועד ישוריון מקום לנוער או נערה שייבחרו כחברים בוועד בשכונתם, ויכללו להוביל נושאים המעניינים את בני הנוער בשכונה, הן מול חברי הוועד הבוגרים והן מול העירייה.

ראש העיר צביקה גנדלמן, המוביל את המהלך עדכן, כי היוזמה לשריון מקום לבני נוער נבעה מסיוריו בעיר ובמוסדות חינוך, כולל שיעורי אזרחות שהוא מעביר בבתי ספר על-יסודיים, ומפגשי התכופים עם בני נוער, שבהם גילה תושבים צעירים ואכפתיים.

בשכונות ינתן ייצוג הולם לכל השכבות והגילאים, בוגרים וצעירים כאחד, וזאת באמצעות ועד שנבחר בבחירות דמוקרטיות ויכלול נציגות אותנטית של התושבים.

הבחירות יערכו ביום הולדתה של העיר חדרה, 27 בינואר, במרחבים הקהילתיים ברחבי העיר. כל הפרטים נמצאים באתר האינטרנט של עיריית חדרה.

סרטים באולם רנה שני

12/1/2020 יום א' בשעה 16:00 נפילת אימפריית הכסף
 16/1/2020 יום ה' הארייט- הקרנת טרומ בכורה ספיישל מיוחד
 26/1/2020 יום א' בשעה 16:00 קצין ומרגל- לא סופי
 2/2/2020 יום א' בשעה 16:00 -טרם נקבע

לפרטים נוספים: נגה הסל 054-8007997

כדי שהבחירות יצליחו אנו זקוקים למתנדבים. כל המעוניין לאיש בהתנדבות ביום הבחירות את הקלפי בשכונת מגוריו/ בשכונה אחרת מוזמן למלא את הטופס שמופיע באתר העירייה:
il.muni.hadera.www
הבחירות לוועדי שכונות בחדרה יערכו ביום ב'
27/1/2020 א' שבת תש"פ בין השעות
13:00 – 22:00
לשאלות ופרטים נוספים:
04-6303371/ 04-6303866 / 04-6303783

תלם
 שירותי סיוע סל"מ

תלם- בשיתוף עם העמותה למען הקשיש בחדרה

סיוע ויעוץ בקבלת רשיונות לעובד הזר - ללא תשלום.
 מטפלים/ות זרים- 24 שעות ביממה
 שירות מקצועי ואמין

טל: 03-5618850
גריןברג כלנית: 050-4440009

העמותה למען הקשיש חדרה

מטפלים מנוסים לטיפול אישי בבית
מטפלים זרים ל 24 שעות
מרכז מידע ייעוץ והכוונה

טל: 04-6210526 ,04-6324808
רח' רמב"ם 29 (קומה 1) חדרה

”גינה שלי חביבה” - הגינה כתרפיה לנשמה

חמור לבני גילי- כל נפילה יכולה להיות מעמסה על בני המשפחה.
לפעמים אני לא מתאפקת ובאין רואים מביאה את הסולם ומשננת: “אל תפלי...”!
”היה גנן? שואלים בני המשפחה, “לא, הייתה גננת” אני עונה.
שעות הגינה הן השעות הקסומות שלי, השקט, ההתבוננות אל תוך עצמי, והלב מתרונן ולפעמים הגב מתאונן... לפעמים קורית תקלה, הכלב הגדול של השכנים אוהב מאוד לעשות את צרכיו הגדולים על הדשא. בדרך כלל השכן אוסף אבל הוא עסוק ויוצא לעבודה ולי נשארת המלאכה, אבל פני לא למלחמה, אני אוספת ולא מעירה. הכלב שומר גם עלי ביום וגם בלילה- זאת תמורת.
אף תמונה של הגינה שלי לא תכיל את גודל האהבה.

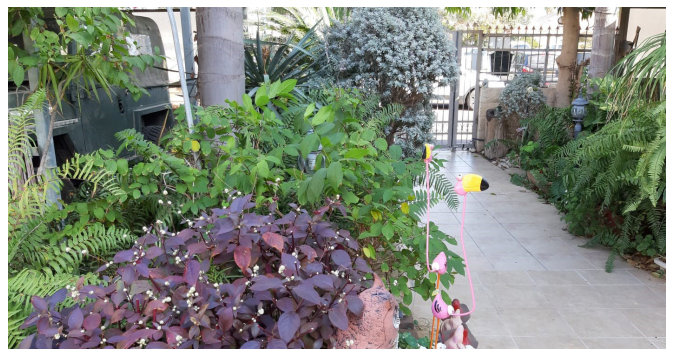
ימי הגינה שלי הם הימים לתיקון הנפש. יש לי גינה די גדולה – דשא, שיחים וגם פרחים פורחים כל השנה. לגנן אין דריסת רגל בגינה שלי. אני גאה לספר שאני הגנן הבלעדי. כל בוקר עם השכמה אני יוצאת לראות את מצב הגינה, מה חדש, ומי זוחל לו פה על המדרכה? הגיעה עונת השבלולים. הגשם שירד העיר אותם מתרדמת הקיץ והם מתנפלים על הצמחים הירוקים. בקיץ העבודה רבה. הדשא משתולל וצריך לכסח, השיחים גם הם חורגים בלי חשבון ויש לגזום. כבר במחשבה עתידית הכנתי מבחר כלי גינה מותאמים לגילי המתקדם וגם לכוח. כלים חשמליים וקלים לתפעול. יש לי רק בעיה אחת, הגובה. לא ניחנתי בגובה של דוגמנית צמרת וגם הידיים לא כל כך ארוכות. בני המשפחה הצעירים והגבוהים מציעים לי את הגובה שלהם אבל אני יודעת שהם עסוקים וטרודים, למה שאטריח אותם בענייני קוצים ושיחים מתפרעים. ואני בדילמה- לעלות על סולם אסור באיסור

דבר המערכת

מאת: ימימה לוי

יום השואה הבינלאומי ב-27 לינואר
75 שנה לשחרור אושוויץ

למרות הפיגועים האנטישמיים שהולכים ומתרבים בעולם, נתמקד הפעם בכל זאת דווקא על נקודות האור שמופיעות בעקבותיהם. קודם נברך את ה-IHRA, כוח המשימה הבינלאומי להנצחת זכר השואה. ארגון זה הוקם בשנת 1998 ביוזמת ממשלת שוודיה. בין היתר הוא נילחם בהכחשת השואה. ב-2016 אימץ כוח המשימה את הגדרת האנטישמיות, שהיא “ביטוי של שנאה כלפי יהודים ומוסדותיהם, פיזית ומילולית”. זה כולל פגיעה במדינת ישראל. לארגון הזה הצטרפו בינתיים 33 מדינות, שזה נתון מעודד מאד! ממשלת גרמניה הבטיחה להיאבק באלימות נגד יהודים.
גם הנשיא טראמפ עשה בחודש שעבר צעד משמעותי למלחמה במעשי השנאה כלפי יהודים. משנת 1964 בארה”ב קיים חוק שאמור היה להגן על סטודנטים אפרו-אמריקאים בקמפוסים, אלא שהחוק מזכיר רק איסור אפליה על רקע צבע, לאומיות וגזע. החוק אינו מזכיר אפליה על רקע דת. כדי לעקוף מגבלה זאת טראמפ חתם על צו נשיאותי המכיר ביהדות כלאום או גזע, וקיבל תמיכה גם מהרפובליקאים וגם מהדמוקרטים. בכך קבע שקמפוסים שלא ילחמו באנטישמיות, יקוצצו תקציביהם. ניצחון נוסף של הלוחמים באנטישמיות הוא כשלונו של קורבין האנטישמי להיבחר בבריטניה לראשות הממשלה ונצחונו של ג'ונסון. ואם לא די בכך, הממלכה הבריטית מפתיעה לטובה ובקרוב יהיה ביקור רשמי של בן משפחת המלוכה, הנסיך צ'רלס. הוא אמור להגיע החודש כנציג הממשלה הבריטית, בהזמנתו של נשיאנו ריבלין, לטקס ביד ושם, ב-23 בינואר. הטקס יערך לציון 75 שנים לשחרור אושוויץ- בירקנאו. הנסיך צ'רלס לא רק נענה להזמנה אלא אף ציין כי יגיע להביע כבוד עמוק בשמו ובשם העם הבריטי. מחמם את הלב! הבה נקוו שהמדיניות של דיכוי האנטישמיות תשתרש ביתר מדינות העולם.

עורכת ראשית: יונה מאור

חברי המערכת: חוה גדיש, יצחק גולדפינגר, יאשיהו וולשטין, יפה וינקר, רחל ילין, ימימה לוי, רות לפידור, נגה ניב, זהבה עמל, שירה מוראל עמליה (מלי) רוטמן, פנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.

רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו”ס רויטל פוקס, מנהלת המחלקה לאזרחים וותיקים.

המזל: “העמותה למען הקשיש” בחדרה טל: 04-6323331

פקס: 04-6247537

כתובת המערכת: E-mail: kivunhashl@gmail.com

עריכה גרפית והדפסה: אור גרפיקה והדפסות.

יותר מאוחר עבר צבי לרמת הדסה שהייתה מוסד מעבר של עליית הנוער שם עבד בחקלאות ומאוחר יותר עבד שם כמדריך נוער.

והוא ממשיך: "בן 18 התגייסתי לצבא לשירות שנמשך שנתיים, ובתקופה זו הגיעו הורי ואחי לפרדס חנה למחנה עולים.

צבי מספר בהתלהבות שכתבו ספר בשם "סיפור חיים" עליו והוא יבקש מאחת מנדכותיו להעביר לי אותו. לחדרה הגיע כי היה פעיל במפלגת מפא"י ולכן דאגו לו לעבודה וגם לדירה קטנה בגבעת אולגה.

"בחדרה פגשתי את אישתי אביבה שהגיעה ממרקש מרוקו ב-1951 ופה התחתנו."

רומני ומרוקאית! איזה מטבח ניהלתם?
"גם וגם!"

עבודתו האחרונה של צבי לפני צאתו לגמלאות היתה כמנהל סניף בנק הפועלים בפרדס חנה.

והוא מספר בגאווה על הבית ברחוב ירושליים ועל הגינה המקסימה שטיפח.

"לצערי אישתי חולת אלצהיימר מזה עשר שנים ואני פה בגללה להיות קרוב אליה.

בורכנו בארבעה ילדים 12 נכדים ותשעה נינים עליהם גאווה. יש לי איתם קשר מצוין, הם מבקרים אותי ומידי פעם לוקחים אותי אליהם."

סיפורו של צבי הוא בעצם סיפורה של מדינת ישראל. נערים ונערות שהגיעו מהתפוצות ובנו חיים חדשים והקימו משפחות עליהם גאווה.

צבי גם גאווה עליו, מאחלים לך עוד שנים רבות ונחת ממשפחתך!

"משואה לתקומה" היא אחת הסיסמאות של הקמת מדינת ישראל.

בתאריך 27 לינואר יתקיים יום השואה הבינלאומי.

בחרתי להיפגש בנושא עם **צבי גרינפלד** בן ה-88 הגר כיום בבית אבות עד 120 בחדרה.

את פני קיבל בחביבות בלתי אמצעית צבי בחדרו הצנוע.

סיפורי השואה לרוב מצמררים כל שומע, וצבי חשב שאולי אהיה מאוכזבת מכך שאינו בין המעונים במחנות.

הוא נולד וגדל ברומניה בעיר קטנה בשם בקאו בחבל מולדובה בצפון הארץ:

"באיזור שלנו היו דירות צמודות קרקע רק של יהודים. היינו 3 משפחות בחצר אחת: סבא וסבתא בחזית הסבא היה סנדלר, הורי ואני בדירה האמצעית ובדירה האחרונה אחותה של אימי ומשפחתה. רוב היהודים היו בעלי מקצועות חופשיים: סנדלרים, חייטים, סוחרים. הם חיו בצמצום רב. למזלנו הרב, העיר שבה התגוררנו לא סבלה מי יודע מה בשואה: טלאי צהוב. אבא עבד במחנות עבודה של הגרמנים לא היה נורא אבל משכורת לא היתה. וכמובן אחרי השעה שש אסור היה לצאת מהבית. למזלנו לא קשה כמו ביאש ששם היה פוגרום."

וצבי מוסיף: "האווירה היתה קשה. בהפצצות ברחנו לשדות ושהינו שם כל היום עד הערב. אבל לא סבלנו כמו במקומות אחרים."

והוא מדגיש שהיחס של הרומנים אליהם היה רע מאוד. היו פשיסטים של אנטונסקו שהיה אנטישמי, שהלכו בחולצות ירוקות והישרו אווירה של פחד ואימה.

אני חשה ברצוני של צבי להתנתק מפרק חייו ברומניה ולספר על קליטתו בארץ:

"מיד אחרי המלחמה היה רצון עז אצל כולם לעלות ארצה. אני עליתי ארצה לבד, נער בן ארבע עשרה וחצי, לא היתה אפשרות שכל המשפחה תעלה. המדריכים של תנועת הנוער גורדוניה אליה השתייכתי לקחו אותנו לבוקרשט ומשם לקונסטנטה עיר הנמל בים השחור.

הגעתי באנייה "מקס נורדאו" לארץ שהיא בעצם אניית מסחר יוונית. היו באניה כ-800 איש בצפיפות איומה, אוכל במשורה, שינה על דרגשים וללא מקלחות ושירותים."

צבי עלה ב-1946 והעלייה כמובן שהיתה בלתי ליגאלית:
"האנייה שלנו והאנייה 'ההגנה' היו האחרונות שהותר להן להגיע לחופי הארץ. אחרינו שלחו את כולם לקפריסין. שהינו זמן קצר במחנה מעצר עתלית. לאחר מכן שלחו את כולנו למוסד "אהבה" בקריית ביאליק. נהניתי שם מאוד, למדתי עברית והתחלתי לעבוד בתחום שאהבתי גינות נוי. אחר כך הלכנו כולנו כקבוצה לקיבוץ כפר מכבי. לאחר שנה וחצי התפזרנו כל אחד לדרכו. אני ועוד חבר עבדנו בסביבה אצל החקלאים שקיבלו אותנו מאוד יפה."

קהילה תומכת חדרה

תכנית המיועדת לבני הגיל השלישי, המעוניינים להמשיך להתגורר בביתם, ומטרתה שמירה על איכות חיים עם ביטחון אישי ושקט נפשי, חיסכון בעלות אחזקת הבית ותשלומים על תיקונים. התכנית פותחה על ידי אשל-ג'ונט ופועלת בשיתוף פעולה ובפיקוח עיריית חדרה, העמותה למען הקשיש ומשרד הרווחה והשירותים החברתיים.

סל השירותים של הקהילה התומכת כולל:

- * אבות/אם קהילה - שומרים על קשר אישי, מבצעים עבודות תיקונים קלים בבית, ללא תשלום, מתווכים ומפנים לבעלי מקצוע אמינים במידת הצורך.
- * מסייעים בפתרון בעיות.
- * פעילות חברתית מגוונת הכוללת: מסיבות ואירועים בחגים, הרצאות, טיולים, נופשונים.
- * מוקד מצוקה הפועל 24 שעות ביממה, 365 ימים בשנה.
- * ביקור רופא בביתך 24 שעות ביממה בעלות סמלית של 25 ש"ח לביקור.
- * אמבולנס לפינוי לחדר מיון, או לסיוע בהרמה במקרי נפילה, בהשתתפות סמלית של 27 ש"ח.
- * ייעוץ רפואי טלפוני (כולל הפנייה לביה"ח).

מהיום ניצולי שואה זכאים להצטרף לקהילה במחיר סמלי מקסימלי של 25 ₪ לחודש, ללא תלות ברמת ההכנסות.

לפרטים והרשמה:

ראישה צ'רניקוב 050-8290656

ירח באומגרטרן 050-8290654

ולדימיר בליטמן 050-8290657

מיכאל מזרחי 050-8290658

דור שני לשואה-הכול כדי לזכור ולא לשכוח מאת: יפה וינקר

כמו כן אנו לומדים לספר את סיפור הורינו בצורה מקצועית ועם הסיפור אנו יוצאים לקהילה, לבתי ספר, למוסדות שונים ולכול מי שרוצה יחד אתנו לשמר את זיכרון השואה. אך שוש אינה מסתפקת בזאת "בכובעי הנוסף" היא מציינת "אני מרכזת את פרויקט הצמדת מתנדבים לניצולי השואה מרותקי בית גם בזה אני רואה שליחות. כול עוד אני יכולה לתת לגיבורים ששרדו את התופת, לתת ולתת כי בעוד כמה שנים הם כבר לא יהיו ולא יהיה למי לתת. בפרויקט 75 ניצולים ולכול אחד מהם צמוד מתנדב".

"ממקום האישי" כפי שהיא קוראת לזה. "אני מקיימת מדי שנה 'זיכרון בסלון' בביתי ונוכחים בו כ-60 איש".

ואם לא די בזאת, שוש עומדת לקיים סדנה לבני הדור השני ולהדריך בה. היא קוראת לה סדנת וונטילציה. כבר רשומים בה כ-30 איש.

אני מאחלת לך שוש עוד שנים רבות של פעילות מבורכת זו.

שוש זיוון

השואה שפקדה את יהודי העולם הותירה צלקות לא רק בשורדים אלא גם בילדיהם הדור השני לשואה.

שוש זיוון היא דור שני לשואה ומספרת על צורך לעשות הכול כדי שהעולם ובמיוחד אנחנו לא נשכח את הנורא מכול שקרה לעמנו.

"הצורך לעשות את מה שאני עושה היום נולד בעצם בשנים האחרונות לחיי אמי אותה סעדתי בעת חוליה. תמיד דיברה על מה שעברה, אך כשחלתה היא המשיכה לספר ולספר, היא זכרה כול פרט איום ואכזרי ואז עלתה בי ההחלטה, ההבטחה שאעשה הכול שזיכרון השואה לא ישכח".

שוש בעצם הבטיחה לאימה בעת ההיא שהסיפור שלה ושל כול האחרים לא ישכח, היא תמשיך לספר לילדיה, נכדיה, ניניה עד קץ הדורות. היא רואה בזאת שליחות מצפונית, ערכית, היסטורית אנושית.

"הסיפור האישי של אימי הוא קשה אך לא פחות קשים ממנו הם הסיפורים של האחרים שעברו את השואה. גם אבי בא משם, הוא עבר שבעה מדורי גיהנום, בראשו היה קליע שנשאר שם עד סוף ימיו, אך הוא שתק, שתיקה כואבת. עד היום אני מתייסרת שלא הצלחתי לדובב אותו ולפרוק מעליו את הסיפור הקשה שעבר. את אימא שלי

שמעתי אפשר לומר 'עוברית בבטן', שמעתי אותה מספרת ובוכה, צועקת בלילות וקוראת לאימא שלה ולאחים שלה. גדלתי בתוך בית שהשואה ריחפה. זה לא פשוט להיות דור שני לשואה ולכן אני רואה בלהמשיך ולדבר ולעשות כי זה בוער בי, כי אם אני לא אעשה אז מי כן?"

"לכן מיניתי את עצמי לשופר של אלו שקולם נדם, היום אני מרגישה שאני שליחת זיכרון ומתמסרת לשימור זיכרון השואה, כי אני רוצה שהדור הבא ידע שהשואה הייתה קיימת. אני חוששת שכשהעדים כבר לא יהיו בינינו אז יהיה רק יום נוסף בלוח השנה."

וכדי שזה לא יהיה עוד יום שיצוין בלוח השנה יש לעשות מעשה. ושוש עושה.

מה ואיך?

"במסגרת הפעילות שלנו, דור שני לשואה אנחנו עוברים סדנה שנקראת 'משיקים למעגל' מאחר ומעגל החיים הוא הנושא המשותף של כולנו בני הדור השני וכול אחד משיק לתוכו את חייו.

דור שני

EL-AD
s.i.m ltd.

שירותי הסעות והובלות
Shlomo Yehuda
שלמה יהודה

טל/פקס: 04-6897576 נייד: 050-2771500

ת.ד. 30003 בית אליעזר חדרה

E-mail: yehuda6b@netvision.net.il

סקסונים ידידי ישראל אילו לא סתם מתנדבים אילו מלאכים

מאת: רות לפידור

חנוך עם מנורה מאדני רכבת

חנוך אקרמן

היה לי העונג לפגוש את חנוך אקרמן נוצרי יליד גרמניה, אבא לשישה ילדים עם לב רחב, חיוך ועיניים נוצצות מאהבה למדינת ישראל. חנוך הוא הנציג והרכז של מתנדבים בארגון "סקסון ידידי ישראל" באזור חדרה, שבאים לישראל לשפץ בחינם בתים ולעזור לניצולי שואה.

לפני חמש עשרה שנים איש עסקים גרמני נוצרי קרא בברית הישנה, בספר בראשית פרשת "לך לך" פסוק ג': "וְאֶבְרָכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶךָ אֶפְרָיִם וְנִבְרָכְךָ בְּכָל מְשֻׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה:" פסוק זה גרם לו להבין שמי שעוזר לישראל הוא מבורך. מפה נולד הרעיון להביא מתנדבים למען ניצולי שואה. חנוך גדל בגרמניה בבית נוצרי שהאהבה לישראל תמיד הייתה באוויר. "ינקתי את האהבה הזאת מגיל צעיר". בפעם הראשונה חנוך בא להתנדב בארץ בשנת 1984 כנער בגיל 17. בשנת 2003 הצטרף לקהילת "בית אל" בזכרון יעקב. ב"בית אל" התחיל עם חבריו, בשעות הפנאי, לעזור בשיפוץ בתים של ניצולי שואה. עשר שנים גר עם אשתו והילדים בזכרון יעקב. חזר לגרמניה ולאחר שנה תחושת השליחות בערה בקרבו והוא חזר עם כל המשפחה לארץ כדי לרכז את המתנדבים מגרמניה באזור חדרה.

למה בחרתם לעזור דווקא לניצולי שואה?

"בגלל העבר של העם הגרמני אני מרגיש שהדת שלנו מצווה עלינו לעזור לעם ישראל ובאופן טבעי חשוב לי לעזור לניצולי שואה" מסביר חנוך בענווה. מתנדבים בכל הגילאים, גברים, נשים ואפילו בני נוער, באים לארץ למשך שבועיים. כל מתנדב משלם מכיסו את כל הוצאות הטיסה, השהייה בארץ ואפילו עבור חומרי הבנייה. כל שנה מגיעים תשע קבוצות של ששה עשר מתנדבים. כל קבוצה חדשה מתחילה בסיור בירושלים, בכותל, ביד ושם מטיילת בארץ ולומדת על המדינה. כאשר הם חוזרים לגרמניה אחרי שבועיים של התנדבות הם הופכים ל"שגרירים" טובים למדינת ישראל.

בישראל שליש מניצולי השואה חיים מתחת לסף העוני.

הפעילות ברחבי ישראל מתמקדת בשיפוץ בתי ניצולים, עבודות סיוע, נגרות, תיקונים שונים. לא אחת נכנסים המתנדבים לבתים ומגלים שהמקרה, התנור או מכונת הכביסה התקלקלו. מיד הם קונים על חשבונם ומביאים להם מכשירים חדשים. אם הם רואים שחסר לניצולים אוכל במקרה, הם לא חוסכים ודואגים למזון. הניצולים נרגשים מהמחווה האנושית, מתרגשים ומוקירים להם תודות.

העזרה היא גם במוסדות שיש בהם ניצולי שואה. בחדרה הם בקשר תמידי עם ניצולים במועדון "קפה אירופה" שבבית צבי, יחד עם תלמידי בית ספר "רמון". הם שיפצו את מרכז היום בבית אליעזר. בבית חולים שער מנשה הם בנו פרגולה בחצר לרווחת השוהים. הכול בחינם מתרומות שהארגון אוסף בגרמניה. קבוצת מוזיקאים הגיעה מגרמניה וערכה קונצרטים לשמחת ניצולי השואה.

איך מקבלים אתכם הניצולים עם כל משקעי העבר שלהם?

לפני שאנחנו נכנסים לבתים נעשית עבודת הכנה. המתנדב ואיש הקשר שלנו **שלמה בובה**, שהוא ניצול שואה בעצמו, יחד עם עובדת סוציאלית מעיריית חדרה, פוגשים את האנשים ומסבירים להם על הארגון שלנו. יש אנשים שבתחילה קיבלו אותנו בחשד. עם הזמן נוצר קשר אישי בינינו. במהלך עבודת השיפוץ נפלות המחיצות. אנחנו גם אוזן קשבת, הניצולים פותחים בפנינו את לבם. אנחנו הופכים לידידים ושומרים על קשר לאורך השנים. אנו עושים הכול כדי לבנות גשר של אמון ותקווה. חנוך אקרמן שגר במושב מאור יחד עם המתנדבים, ממזין לביתו מספר פעמים בשנה ניצולים מחדרה והסביבה למפגש חברתי.

"אתה אבא, אח ובן שלנו" אמרה לי אחת הניצולות. "לבי מתרחב משמחה כאשר אני שומע את המילים החמות והאהבה שמחזירים לנו הניצולים. זה נותן לי כוח להמשיך בעבודת הקודש הזאת. כל זמן שיש עדיין ניצולי שואה אנחנו נמשיך לעזור להם עם כל הלב והנשמה" מסיים חנוך עם חיוך ואור בעיניו.

מסיבת חנוכה ב"קפה אירופה",

הדלקת נר חנוכה ע"י ניצול השואה יהושע גורדון

לטישיה קולומבני

הצמה

שלוש נשים, שלושה יבשות, שלושה גורלות... אותה שאיפה לחירות.

צמה / לטישיה קולומבני
ספר קטן בכריכה קשה- "רומן מקורי ביותר של השנה" נכתב עליו "המחברת היא במאית, שחקנית ותסריטאית צרפתייה..." אכן, ניכר בתחכום שבו כתוב הספר שיש כאן שלושה סיפורים שונים- שלוש דמויות נשיות משלושה עולמות שונים. התחכום הוא בכך שהקורא נשבה בפגישה עם כל אחת מהדמויות והסופרת מפרידה בין העולם שבו חיה כל דמות. היא מפרידה ביניהן בכך שהקריאה נעשית לסירוגין. הקורא מלווה את הדמות ובקטע מותח היא מעבירה אותו לדמות הבאה וגם כאן נחתכת העלילה כמו בספר בלשי ועוברת שוב לדמות שהקורא התחיל להכיר.
קשה לעזוב את הקריאה, הספר מותח, הסופרת מעצימה את הדמות הנשית. היא בהחלט פמיניסטית ומעריצה נשים פורצות דרך.
כדרכי, אי אפשר לספר את תוכן הספר רק לחזור על המילים שבכריכה: "שלוש נשים, שלוש יבשות, שלושה גורלות... אותה שאיפה לחירות" אכן משפט ממצה. בכל אופן אני לא מתאפקת ונותנת רמז- "צמה" - לדעתי כדאי לקרוא.

המדע הצעיר של חקר הזיקנה

מאת: רחל ילין

יש רק דבר אחד בטוח בחיים והוא המוות. אבל החדשות הטובות הן שבשנים האחרונות מדענים בתחומים שונים בכל העולם, פועלים בהצלחה מתמשכת להרחבת מעטפת החיים, כלומר הארכת חיים מצד אחד ושיפור איכותם מאידך. לדברי פרופ' ברבש, שנת 1900 ועד היום הוכפל משך החיים הממוצע בעולם המערבי. שני גורמים לתופעה זו:
א. שיפור ההיגיינה בסביבת החיים והעבודה.
ב. גילוי האנטיביוטיקה.

במקביל להארכת משך החיים התפתח מדע צעיר שהתמקד בחקר הזיקנה ובהפעלת מנגנוני אריכות החיים. אחד הגילויים הוא ששינויים תזונתיים הוכחו כמאריכי חיים. אחת התובנות המרכזיות המלווה את מדעי הזיקנה היא שכל המחלות הכרוניות הן תלויות גיל והן מופיעות בשכיחות הולכת וגדלה ככל שמתבגרים. הגבלת כמות האוכל – הקלוריות מאריכה את חיי בעלי החיים.

במחקר בו חולקו המשתתפים לשתי קבוצות הוכח שהקבוצה שהוגבלה בכמות הקלוריות סבלה פחות באופן מובהק ממחלות תלויות גיל כמו, סוכרת, סרטן ודמנציה, ואף נצפתה ירידה בתמותה. חברות התרופות ומדענים בעולם מנסים לפתח תרופות או שיטות שידמו את ההשפעה של הפחתת הקלוריות ויפעילו מנגנונים מטבוליים המופעלים ע"י רעב מבלי להרעבי את בני האדם. מדובר בהפחתת קלוריות מ-2000 ל-1400 וצום של 16 שעות פעם עד פעמיים בשבוע. מתברר שאנשים אינם אוהבים דיאטה הם מעדיפים צום לסירוגין. תזונה מופחתת קלוריות מפעילה בגוף מנגנוני מצוקה, אשר גורמת לגוף להיכנס לתבנית של תחזוקה ושימור.

מי מכיר? מי יודע?

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

נתן שפירא

לעיתים עולה בפנינו דמותו של איש רב פעלים שתרם רבות לקהילה המקומית ולא זכה לאות הוקרה כל שהוא. כך היה נתן שפירא תושב המקום שהשקיע את כל כולו בספורט החדרתי ובזכות פעילותו רבת השנים אנו מעלים כאן את זכרו. צנוע ועניו היה האיש שהביא את הכדורגל בחדרה למרומי תהילתו במחצית המאה הקודמת ונשאר באלמוניותו למרות הישגיו הגדולים.

נתן שפירא נולד בשנת 1931 וגדל בעתלית שם גם שיחק בצעירותו ב"הפועל" עתלית. בשנת 1960 הגיע לחדרה בעקבות אהבתו לבת המקום מנוחה רוזנבאום בתו היחידה של השען המקומי. נתן הקים בחדרה את ביתו ולמען הפרנסה יזם בית מסחר סטונאי למוצרי מזון בו העסיק את כל אחיו ולאחר מכן גם את בנו בכורו והיה למטה לחמם של בני משפחת שפירא.

במקביל התמסר נתן לאהבתו הגדולה לכדורגל. ראשי קבוצת הכדורגל דאז, אריה זילברדרט וישיקה קורין, ראו בו את ממשיכי דרכם ומינו אותו כמנהל קבוצת הכדורגל של "הפועל" חדרה. נתן שפירא ראה לפניו כמטרה לעשות הכול על מנת להביא את הקבוצה לשיא תהילתה.

שלושה עשורים מחייו הקדיש נתן לקבוצה. מיטב מאמני הכדורגל בארץ הובאו על ידו על מנת לאמן את "הפועל" חדרה: דויד שוויצר, יצחק שניאור, נחום סטלמך ועוד הגיעו לאמן בחדרה רק בזכות אישיותו הכריזמטית של נתן שפירא. שחקני הקבוצה לדורותיה העריצו את האיש ומילאו את כל בקשותיו, ואלה הסתכמו רק ברצונו לנצח על המגרש.

הפועל חדרה בתקופתו הייתה משפחה גדולה אחת. גם בעת ניצחונות וגם בעיתות הפסדים ידע נתן ללכד את השורות ולסמן את המטרה הבאה בעוד שבת של כדורגל. בזמנו חוותה הקבוצה לעלות לליגת העל וגם כאבה את הירידה לליגת המשנה אבל בכל עת ידעו הכדורגלנים כי יש "אבא" הדואג לכל מחסורם. חברים נאמנים עזרו לנתן במילוי המשימות: נחום טרופ, קיצי' כהן, וגם כותב שורות אלו היטו שכם וחברו לנתן בהשגת מטרותיו. הדומיננטיות של האיש סחפה אותם אחריו.

ב-23.11.1991, ט"ז בכסלו תשנ"ב הלך נתן שפירא לעולמו והוא בן 60 בלבד. מחלה ארוכה הכריעה אותו והשאירה את משפחתו ואת כל חניכיו ומעריציו המומים.

מן הראוי היה שפעילותו רבת השנים תונצח באחד מאתרי הספורט בחדרה ונתן שפירא יזכה להכרה והוקרה אחר מותו אם לא בחייו.

המחלקה לאזרחים וותיקים

הטלוויזיה הקהילתית של חדרה

אנו משדרים בערוץ הקהילתי 98 "הוט" ו"יס"

ימי שלישי בשעה 14:30 ימי רביעי 19:30 ימי חמישי בשעה 18:30

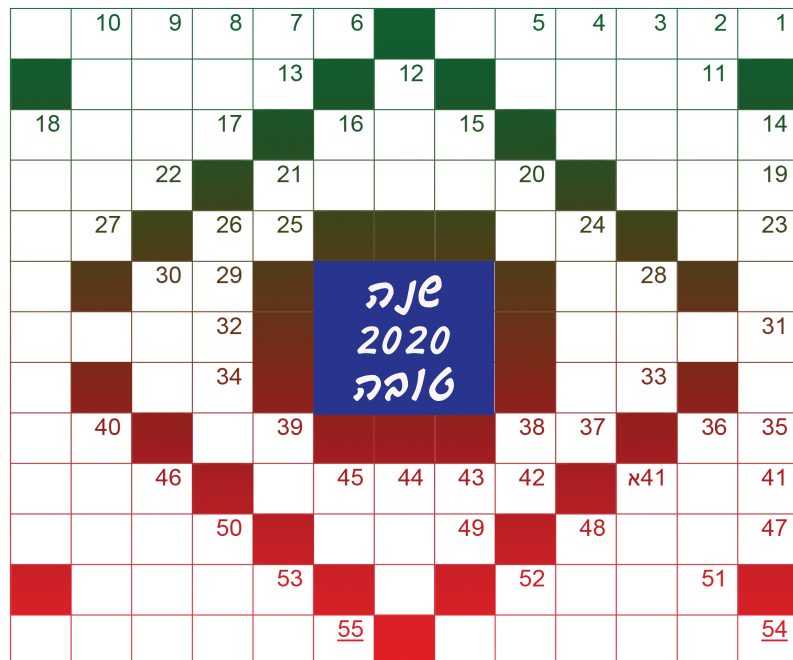
להלן כתבות מגזין חודש ינואר 2020

1. התאטרון של מלכה האומנית, תצוגת עבודות אומנות - שולה לוי.
2. הופעה גדולה להקת האהבות. להקת צעירים מבנימינה - בני ניב שולה לוי בלהה ג'ברה.
3. מיכאל מספר על שמן הזית - איך מיצרים, וזכרונות ילדות - מיכאל פרטוק, פניאל קריצמן.
4. ברבור בשוק, מהראתה העין בנחלת בנימין - שוש אובר.
5. חוות התותים- ביקור בחווה, כיצד מגדלים. שוש אובר, שרה אדד.

תשבץ ינואר 2020

מאת: זהבה עמל

מאוזן

1. גשמים 6. טריינינג, חליפת אימון
11. שיא, פיסגה 13. מריבה, קטטה 14. דד
15. מרי 17. ידרוש 19. תבשיל נוזלי
20. כריזנטמה, פרח צהוב 22. עפר, אבק 23. שם
24. ישר, נרדם 25. מזל 27. סימן מוסיקלי
28. הבל 29. מעל, למעלה 31. חן, חן, הודיה
32. איזור מכרות בארץ 33. גבוה 34. קיר, תל
35. גר, משתכן 37. בת קול, תהודה 39. מספיק
40. הפה שלי 41. אהוב, אהוד 42. פרח בר
43. אדום ויפה 46. מפרק ברגל 47. מצחצח, מנקה
49. שונה, תנומה 50. לולו אנו שואפים ומצפים
51. אשורה, רשיון 53. חפוש, גילוי 54. שחקן
55. ופל

מאונך

2. כלי להשקית גנים ושדות 3. תכסיס, תחבולה
4. שירה, רינה 5. מקוה מים גדול 7. ממלא
8. נחל, יובל 9. צורח, מגדף
10. ילדות, תינוקות 12. אנרגיה, חיוניות 14. תרגיל
- בהתעמלות 4.5 15. אדון 16. מספיק 18. סופר
- אידי כתב את טוביה החולב 5.4 20. לא
- קיר 21. סמל, סימן 24. המומה, נרעשה 26. בר
- דעת, למדן 28. חודש עברי 30. אות עברית
36. מנהל, נגיד 38. חסר כל, דל 39. אמונה
40. פריך, מתפורר 41. ארון, שולחן 43. ישר
44. שדה, תלם 45. מקוה מים גדול 46. אחיזת
- עיניים, כזב 48. סודי 50. אורח של בד...וערב
52. שקט 53. חוט

אין חדרים ליהודים

בלילה אירופאי קר בשנת 1935 נכנסה יהודיה מבוגרת בשם תמרה גולדשטיין לבית מלון בעיר לאחר שמכונתה התקלקלה, הציגה את עצמה וביקשה חדר ללילה אחד.

פקיד הקבלה: "אני מצטער גבירתי, אין לנו חדרים פנויים."

תמרה (בפליאה): "אבל ראיתי בכניסה שלט האומר שיש חדרים פנויים."

זו כנראה טעות, תצטרכי למצוא מקום אחר."

תמרה: "אמרו לי שזה בית המלון היחיד בעיר. אולי תבדוק שוב?"

תוך כדי סירובו המוחלט ניגש אליו אדם נסער עם מזוודה והודיע שהוא חייב לעזוב את החדר בדחיפות עקב מקרה רפואי.

תמרה: "אולי אוכל לקבל את החדר שהתפנה?" "לא רציתי להגיד לך את זה אבל בית המלון הזה אינו מקבל יהודים."

תמרה: "מי אמר שאני יהודייה? אני בכלל נוצרייה." פקיד הקבלה: "קשה לי להאמין בזה, אבל אשאל אותך מספר שאלות:"

- "מי היה בנו של אלוהים?"

- "ישו."

- "מה היה שם אימו?"

- "מרים."

- "איפה הוא נולד?"

- "בבית לחם."

- "איפה בדיוק?"

- "בתוך מערה."

- "למה?"

- "בגלל שאידינו כמוך לא הסכים לתת חדר לאימא

שלו רק בגלל שהיא יהודייה."

חומרים:

1. תפוח אדמה
1. גזר
1. בטטה
1. פלח כרובית
1. קישוא
1. ביצה
- 1/4 כפית מלח
- 1/4 כפית קינמון
- מעט סודה לשתייה
- 4-3 כפות פירורי לחם

ההכנה:

מבשלים את הירקות מסננים ומקררים. מועכים ומוסיפים את הביצה, הקינמון, הסודה לשתייה, מלח ופירורי לחם מעבדים לעיסה אחידה. משמנים תבנית ואופים כ-25 דקות בתנור שחומם מראש ל-170 מעלות. אפשרות נוספת - יוצרים לביבות קטנות ומטגנים משני הצדדים, מניחים על נייר סופג.

הדברים ששינו את חיינו בעשור האחרון מאת: חוה גדיש

שוב עוברים קידומת וזה מזכיר לי את ליל החרדה בשנת 2000 כשחשבו שהנה הנה יפלו כל המחשבים ויגיע תוהו ובוהו, אפוקליפסה עכשיו... וזה לא קרה. הפחד מפני טכנולוגית המחשבים המתקדמת לא התמש. אבל ההתפתחות בקצב מסחרר אכן ממשיכה עד היום.

הנה למשל הפטנט המופלא שנקרא Waze אשר מכון אותנו בדרכים אל היעד שהצבנו. אני כבר לא יודעת לנהוג לשום מקום בלעדיו. איך נהגנו פעם בכל העולם עם מפה ביד? וראה זה פלא, אפילו הגענו. בשנת 2006 הקים יהודה שבתאי חברת הזנק ישראלית בשם "FreeMap Israel". מטרת המיזם הייתה לייצר בעזרת קהילת המשתמשים בסיס נתונים דיגיטלי חופשי של מפת ארץ ישראל ולהבטיח שימוש חופשי בתכנים ואכן התוכנה היא חנימית עד היום. בשנת 2008 שינתה שמה ל- Waze המורכבת משתי מילים: ways = דרכים מתחבר ל- maze = מבוך ומקבלים Waze.

בסוף 2011 העסיקה 80 עובדים (70 מהם בישראל) באמצע שנת 2013 כבר השתמשו בה 51 מיליון נהגים ובאותה שנה היא נמכרה לגוגל. כל יום אני מברכת אותם מחדש.

עוד פטנט ששינה את חיינו לחלוטין בעשור האחרון הוא הוואטסאפ. WhatsApp זהו שיבוש של צמד המילים באנגלית What's up? שפירושו "מה נשמע?" כש- App הוא גם קיצור של המילה אפליקציה, כלומר יישומון. בשנת 2009 יאן קום ממציא לראשונה את וואטסאפ בקליפורניה. וכבר בשנת 2013 משתמשים בו 200 מיליון איש.

בוואטסאפ ניתן להעביר מידע, כיתוב, תמונות, קישור לאתרים ואפילו קול לשיחה. כיוון שזה מצוי בנייד, אז הוא תמיד איתנו ולכן הוואטסאפ ממש שולט בחיינו ביום ובלילה. אנחנו מחויבים לעמוד לרשותו כל הזמן ולהיות זמינים 24/7 ממשי התמכרות שקשה לעמוד בה ויש אנשים שמצפים ממני לענות להם מידית. הרעיון היה ליצור קשר בין האנשים ושיתופים, אבל למעשה דווקא זה הקטין את המפגש הבלתי אמצעי בין אנשים, אין צורך להיפגש כדי לדבר, אפשר בוואטסאפ. בעייה נוספת היא חוסר האינטימיות וגניבת המידע שעובר באינטרנט. אנחנו לא יודעים כמה מהמידע עלינו ברשת הוא עדיין שלנו בלבד. לצערי!

המילה אפליקציה או יישומון בעברית שימושית מאד בעשור האחרון ומתייחסת בעיקר לאפליקציה סלולרית- יישום מחשב, כלומר תוכנת מחשב קצרה יחסית, שמיועדת לשימוש בטלפונים חכמים ובמכשירים ניידים ולבצע פעולות מצומצמות. האפליקציות שימושיות היום מאד בכל תחומי החיים בעיקר בנייד.

חוגגים חנוכה/אצרחים בוותיקים בחדרה

בחנוכה התקיימה פעילות התנדבותית מטעם "עמותת אורי" בשיתוף חברת ג'ונסון & ג'ונסון במועדונים מועשרים ליוצאי אתיופיה. העמותה פועלת משנת 2006 והוקמה לזכרו של הילד אורי לוי שנפטר מתסמונת גנטית נדירה בשם LEIGH.

רוית- אמא של אורי הגיעה יחד עם העובדים מחברת ג'ונסון והפיצו אור ושימחו את הקשישים מהמועדונים המועשרים- גני אלון, גזית ופאר. במסגרת הפעילות הופעלה סדנת תיפוף, הודלקו נרות חנוכה יחד, ברכו על הדב-הלחם האתיופית המסורתית, אכלו סופגניות ונהנו יחד מאוד. תודה לעמותה ולמתנדבים שהגיעו לחגוג יחד אתנו וחלקו את האור של אורי.

חוגגים בוקר ביארה

אור לדור- מרכז המבקרים של חברת החשמל פתח בחנוכה את שעריו לפעילות מיוחדת מאור לדור- אירוח מיוחד של סבים עם נכדיהם במרכז החדשני, יחד עם הדלקת נרות משותפת, סדנת "נתיב האור" לבטיחות בחשמל, סיור באתר והדרכה מרתקת. התארחו בשיתוף עם עיריית חדרה קבוצות וותיקים מהעיר עם הנכדים והנכדות: 2 כיתות ותיקים מתיכון חדרה ותיכון בית אליעזר ושלושת המועדונים של יוצאי אתיופיה.